

den Forandring, som man tidligere havde havt for Die; thi i Loven af 1857 var det en Taxationsværdi af 3000 Rd., der var sat som Skattebasis, hvorimod denne ved den nævnte § 4 er bleven forhøjet til 5000 Rd. og altsaa ubergaaet en temmelig væsentlig Modification til Fordeel for de udenbys Grunde. Jeg tvivler derfor ikke paa, at man ved at vedtage § 4 er gaaet ud fra den Grundsatning, at Resultatet af den eventuelle Revision allerede ved denne Paragraph er foretaget for de udenbys Grundes Vedkommende; men den ærebe Forespørger har fuldkommen Ret i, at det kun rammes eet af Spørgsmaalene, maaskee det, som i finansiel Henseende har mindst Betydning, idet det med fuldkommen Føie af ham er angivet, at det ikke saa meget er Lettelse i Grundtaxt, der har nogen Betydning, som det Grundlag, Bygningsafgiften afgiver med Hensyn til den hele communale Betskatning. Jeg troer altsaa, at det er et Spørgsmaal, hvorvidt § 6 i Loven af 1857 endnu staaer ved Magt, at der altsaa inden 1862 skal foretages en Revision af den derefter stedfundne Ansættelse, der gik ud paa, at Eiendommen skulde for hver 3000 Rd. af Taxationsværdien sættes til een Portion Grundskat, eller om denne Revision ikke allerede er foregaaet derved, at ved Loven af 1861 ere disse 3000 Rd. forhøiede til 5000 Rd., om altsaa ikke Bestemmelserne, der indeholdes i §§ 3, 4 og 5 i Loven af 1857, kunne siges at være berørte af den senere Lov af 1861. Min Mening er altsaa efter bedste Overveielse følgende, at, uagtet jeg troer, at man, ved at give Loven af 1861, har forudsat, at Revisionen allerede derved var foretagen, og at det er Grunden til, at man ikke ogsaa har optaget dens § 4 blandt de Paragrapher, med Hensyn til hvilke en Revision forestaaer, holder jeg dog for, at § 6 i Loven af 1857 endnu maa anses for gjældende, og at det altsaa vil paaligge Ministeriet at sætte Spørgsmaalet i Bevægelse inden Udgangen af 1862; tidligere troer jeg, at den ærebe Forespørger vil indrømme mig, at der ikke kan være Tale derom, da man jo ikke kan see Virkningen af et System, inden det er sat i værk. Paa den anden Side er det imidlertid min fulde Overbeviisning — jeg siger det kun som min

Formening — at det ligger i Fremtiden, at der maa gives en ny Skattelov for Kjøbenhavn, det vil sige Tillægsbestemmelser til Loven af 1861, som jeg finder i det Hele er bygget paa rette og gode Grundsetninger og i alt Væsentligt vil være at opretholde, men disse Tillægsbestemmelser, som en Revision af samme vil gjøre fornødne, baade med Hensyn til Dvartenerne indenfor og udenfor Boldene, ville først blive vedtagne i Slutningen af 1864. Jeg kan altsaa i den Henseende kun sige, at jeg forstaaer det saaledes, og det er den strengeste Forstaaelse, man kan komme til af Spørgsmaalet, at Tiden til Revisionen maa regnes fra 1862 med Hensyn til de udenbys Grunde; men at den formeentlig ikke vil kunne føre til Noget, inden Sagen i sit hele Omfang, saaledes som det er fastsat ved Loven af 1861, ubergives en Revision, hvilket jo først vil skee i 1864, saa at man først da kan vente med Nytte at forelægge en Tillægslov til Kjøbenhavns Betskatning. Jeg skal tilføie, at efter min Overbeviisning vil en Revision af Grundtaxten indenfor Stadens Volde neppe føre til noget praktisk Resultat.

Tscherning: Jeg vil tage mig den Frihed at henlede den høitærede Ministers særlige Opmærksomhed paa den ministerielle Resolution af 8de December 1857; thi uden dens Mellemkomst vilde ingen af disse Love have faaet den Betydning, og især den trykkende Betydning, de nu have faaet; det er en ministeriel Resolution, som afgjør, hvad der skal være Facade og hvad der ikke skal være Facade. Dette Spørgsmaal har af Vedkommende været gjort til Gjenstand for en Sagsøgning, idet de have trøet, gjennem Domstolene at kunne komme til en Afgjørelse af Spørgsmaalet; men disse have afviist Sagen, og jeg begriber meget vel, at dette maatte skee. De Vedkommende have imidlertid holdt sig forpligtede til, førend de henvendte sig andet Sted, at forsøge, hvad der i denne Henseende kunde opnaaes. Saaledes foreligger altsaa Sagen; men jeg troer, at om ogsaa denne Resolution kunde bogstavret opretholdes, forsaavidt man kan sige, at Bygningerne have en Facade, der vender ud til en Vej, kan den dog, naar man læser Forordn.